

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορφήν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΩ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βιλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐὰν εἶναι ἀτύχημα νὰ γεννηθῇ τις γυνή. — Αἱ ἱππότιδες γυναῖκες (ὑπὸ Μαρίας δε Γαρδέλη). — Ὅχι καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηρετριῶν οἱ ἄνδρες. (ὑπὸ Μαρίας Ν. Λαγκαδά). — Εἰς πόντον ἐν καταγίδι (ποίημα ὑπὸ Κορυδαλλίδος). — Ἐρείπια Παρθεναγωγέτα. — Ἐπιστολὴ πρὸς φίλην κακῶς ἀνατρέφουσαν τὸν υἱὸν τῆς (ὑπὸ Εὐφροσύνης Π. Θεοχάρη). — Ἐβδομαδιαίου δελτίου — Ποικίλα. — Νόστιμα. — Γνωμικὰ. — Συμβουλὴ. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑ ΝΑ ΓΕΝΝΗΘΗ ΤΙΣ ΓΥΝΗ

᾿Ω! Ἄν εἶσθε ἀρῆρ, Κυρία μου, ἔγραφε πρὸς ἡμᾶς ἐσχάτως Κύριός τις, ἠθέλετε κτλ.....

᾿Ω!! ἄς ἤμην ἀνὴρ ἐπαναλαμβάνουσι μυρία φωναί, ἀδικουμένων δὴθεν γυναικῶν, ἂν ἤμην ἀνὴρ!!!

Καὶ διατί νὰ ἦσθε ἢ νὰ ἤμαι ἀνὴρ; διὰ νὰ ἔχω εὐρὸ στάδιον, λέγει ἡ μὲν, διὰ νὰ μὴ ὑποφέρω τὰ ἀδικήματα τὰ ἑποῖα σήμερον ὑποφέρω, λέγει ἡ ἄλλη, εἶναι εὐτυχεῖς οἱ ἄνδρες λέγει ἡ τρίτη, ἄς ἤμην ἀνὴρ καὶ ἄς εἶχον ἐν μόνον ῥάτι.

Ἐγὼ, Κυρίαί μου, μένω πολὺ εὐχαριστημένη οὕσα γυνὴ καὶ δυσκατόρθωτον θὰ ἦτο νὰ πεισθῶ περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἐπιθυμοῦσι νὰ εἶναι ἄνδρες αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, αἵτινες ἀγνοοῦσι τί ἐστὶ γυνή, τί ἀξίζει αὕτη, ποία ἡ θέσις αὐτῆς ἐν τε τῇ οἰκογενεῖᾳ καὶ κοινωνίᾳ, τίς ὁ προορισμὸς αὐτῆς, ποῖον τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς.

Ἐπετρέπετο βεβαίως εἰς τὰς προγόνους ἡμῶν ἢ εἰς τὰς Ὄθωμανίδας γυναῖκας νὰ παραπονῶνται διὰ τὴν τύχην των, νὰ φθονῶσι τὴν θέσιν τοῦ ἀνδρός, καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀνὴρ τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης πάν·α λίθον ἐκίνησε, πάντα σοφισμῶν ἐσοφίσατο, παντὸς ἐξαιρετικῆς τῆς γυναικὸς ἐλαττώματος ἐδράξατο, ὅπως μόνος Κύριος ἐν τῷ κοινωνικῷ πεδίῳ μείνη, θεσπίζων νόμους ἐπιβαρυντικὸς ἀδίκους, καὶ σκληροὺς διὰ τὸ ἕτερον ἡμισυ του, καὶ διὰ τούτων ἑαυτῷ προνόμια χορηγῶν, ὧν ἡ κατάχρησις ἐγέννησε τὴν φυσικὴν τῆς γυναικὸς πρὸς τὸ εἶδός της ἀποστραγήν, καὶ τὸν διακαῆ πόθον, ὅπως μὴ

γυνὴ ἐν τῷ βίῳ γεννάται, ἀλλ' ἀντὶ τὰ πάντα δυνάμενος, τὰ πάντα ἐπιχειρῶν καὶ ἐν τοῖς πᾶσι διαπρέπων.

Ἴνα δὲ τὴν ἀδικαιολόγητον ταύτην πρὸς τὴν γυναῖκα συμπεριφορὰν του δικαιολογήσῃ, ἀπέδωκεν αὐτῇ παντὸς εἴδους κακίαν καὶ πᾶν αἰσχρὸν καὶ φαῦλον ἐλάττωμα· οὐδεὶς κατὰ τοὺς τῆς ἀρχιούτης χρόνους ἐφείσθη αὐτῆς, αὐτοὶ δὲ οἱ τὰ τῆς ἐκκλησίας θεσπίσαντες σκληροὶ καὶ ἀμείλικτοι τῆς γυναικὸς διώκται ἐγένοντο.

Καὶ ἵνα περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης πείσωμεν ὑμᾶς, ἀνεδράμομεν πρὸς στιγμὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικὸς ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐρευνησάσαι τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ἐξαγαγοῦσαι τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἀνθρώπων νομοθέτου, τὰ περὶ γυναικὸς θεσπίσθησαν εἰς τρόπον ἀδικον καὶ ἀπάδοντα εἰς τοὺς περὶ ἀνθρωπίνης ἰσότητος νόμους. Οὐδενὸς ὁ πρῶτος οὗτος νομοθέτης ἐφείσθη, ὅπως θεωρήσῃ καὶ χαρηκτοῖσθαι τὴν γυναῖκα ὡς κακόν τι τοῦ ἀνδρός ἀναγκαῖον κτήμα, ὅπερ πᾶς τις ὤφειλε τὸ κατ' αὐτὸν νὰ ταπεινώνη καὶ ἐξευτελίξῃ.

Ἡ παλαιὰ διαθήκη, ἡ πλήρης σκοτεινῶν καὶ ἀδιεξόδων λαθυρινθωδῶν παραδόσεων, ἐξευτελίζει τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεως αὐτῆς, καὶ τῆς δὴθεν ὑπ' αὐτῆς ἐξαπατήσεως τοῦ Ἀδάμ, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ ἐσταυρωμένος ἐκπνέει ἐπὶ τοῦ ἐν Γολγοθᾷ σταυροῦ.

Ἄλλως τε ποία ἐκ τῶν θρησκείων, οὐδ' αὐτῆς τῆς Χριστιανικῆς ἐξαιρουμένης ὀρίζει διὰ τὴν γυναῖκα τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῇ θέσιν; Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁ γλυκύτερος καὶ ἐπιφανέστερος τῶν Ἀποστόλων δὲν δίδει αὐτῇ τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ ναῷ ἄνευ καλύπτου καὶ ἀνὴρ δὲν ἐπλάσθη διὰ τὴν γυναῖκα, λέγει, ἀλλ' ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὀλιγώτερον τοῦ Παύλου ἱποτικὸς διακηρύττει τὰ περὶ γυναικὸς ὡς ἐξῆς. « Ἡ γυνὴ ἐστὶ τρομερωτέρα παύλης. Αἰσχρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον δι' αὐτῆς ὁ Διάβολος ἐθριάμβευσε, ἐξορίσας τὸν Ἀδάμ ἐκ τοῦ παραδείσου. Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ὁ σοφὸς καὶ ἀγνὸς ἐπιπροσθέτει· « ἡ γυνὴ εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς ἁμαρτίας,

καὶ τὸ ὄπλον τοῦ διαβόλου ! *"Όταν πρὸ ὑμῶν συναντήσητε γυναῖκα, συναντᾶτε οὐχὶ ἄνθρωπον, οὐχὶ θεῖον ἀγγιον, ἀλλὰ τὸν διάβολον ἐνοσηρωμένον, δι' ὃ καὶ ἀπομακρύνθητε αὐτῆς σταυροκοποῦμενοι. Ἡ φωνὴ αὐτῆς εἶναι σύριγμα ὄφρος φαρμακεροῦ.*

Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐκ Δαμασκῶς συμπληρῶν τὰ ἐγκόμια ταῦτα τῆς γυναικὸς λέγει, ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι ἀγγεῖον ποτηρῶν, τρομερὰ ταῖα ἐγκαθιδρυμένα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνδρός.

Δὲν ἐνθυμούμεθα πλέον τίς τῶν ἁγίων πατέρων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀπεκάλεσε τὴν γυναῖκα σκορπιὸν ἐτοιμον πάντοτε νὰ δῆξῃ. Ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος κατατάττει αὐτὴν εἰς τὴν ἐσχάτην τῆς ἀνθρωπότητος βαθμίδα· ὁ δὲ ἐκκλησιαστικὸς συγκεφαλαίωνων, οὕτως εἰπεῖν, τὰ περὶ γυναικὸς λέγει ὅτι, *ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τι πικρότερον τοῦ θανάτου καὶ τὸ τί τοῦτο εἶναι ἡ γυνή, ἧς ἡ καρδία εἶναι λίμνη ἰπύθμενος, εἶναι δίκτυον οὗ τὰ ἄκρα σχηματίζονται ἐξ ἀλύσεων.*

Ἐν γένει δὲ ἡ ἁγία Γραφή ἐμφέρει πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὰς αὐτὰς διὰ τὴν γυναῖκα κρίσεις, τοὺς αὐτοὺς ἀφορισμούς, τὴν αὐτὴν σχεδὸν καταφρόνησιν. Ὁ Χριστὸς αὐτὸς ἡ πρωτοποιοῦσιν αὐτῆ τῆς ἀγαθότητος ἐξεφράσθη διὰ φράσεων πικρῶν περὶ γυναικὸς καὶ σκληρῶν, ἂν θέλητε, πρὸς τὴν ἰδίαν μητέρα ἐφάνη. Ταῦτα πάντα ἐγέννησαν βέβαια κατὰ τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς, ὅπως ἀναντιρρήτως θὰ καταβροχθίζεν ὑπὸ τὰ μαινόμενα κύματά του τὴν ἀτυχῆ ταύτην, εἰμὴ ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἐρριπτεν αὐτῇ σάνιδα σωτηρίας, ἐφ' ἧς αὕτη στηριχθεῖσα ἐσώθη· βαθμυδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον ἀνακατὰ τὴν θέσιν ἐκείνην, δι' ἣν αὕτη εἶναι προωρισμένη.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ γυνὴ τῆς ἁγίας γραφῆς, ἡ γυνὴ τῶν παρελθόντων αἰώνων, ἡ ὀθωμανὶς γυνὴ ἐπόθει καὶ κύχτο νὰ ᾔνοι ἀνὴρ, ἠθέλομεν δικαιολογήσῃ τὸν πόθον τῆς τοῦτον.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ νεώτερος πολιτισμὸς συνεπλήρωσε τὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ Πλάτωνος περὶ γυναικὸς θεωρίαν. *Ἡ φύσις διένειμε τὰ δῶρά της ἐξ ἴσου πρὸς τε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, ἵσως εἰς βαθμὸν τινα ἀνώτερον παρὰ τῷ ἄνδρὶ ἢ παρὰ τῇ γυναικί· δὲν ὑπάρχει ὁμοῦ καὶ κοινὸν τι ἐπάγγελμα ἢ τέχνη ὠρισμένοι ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἄνδρα ἢ διὰ τὴν γυναῖκα. Τέχναι, ἐπιστῆμαι, ἐπάγγελλα, τὰ πάντα κοινὰ τῷ τε ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικί.*» Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἀναγνωρίζεται καὶ ἀνομολογεῖται ὅτι ἡ δεξιότις τῆς γυναικὸς δὲν ὑπολείπεται τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπιστοποιήθη καὶ ὑπὸ πάντων παραδεκτῶν ἐγένετο, ὅτι αἱ δυνάμεις ἀλοφότερον τῶν φύλων εἰσὶ περὶπου αἱ αὐταί, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκάτερον τούτων ἔχει ἴδιον τύπον, εἰδικὴν τινα φυσικὴν διάθεσιν, ἐν ἧ ἄνθρωπος καὶ γυνὴ ἀποτελοῦσιν ἴδιαν προσωπικότητα, ἧτις διακρίνει τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς γυναικὸς, χωρὶς ὁμοῦ νὰ καθιστῆ τούτων ἀνώτερον ἢ εὐγενέστερον ἐκείνης· ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι ἕκαστον τούτων ἔχει ἴδιον ὀργανισμὸν καὶ ἴδιαν διανοητικὴν ὑπεροχὴν κατὰ τὸ ἐκαστὸν ἐνὶ ἐκάστῳ εἰς ἐπιτέλειαν τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὀρισμένων αὐτῶ· ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν πάντα ταῦτα ἐπικυροῦνται διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς γυναικὸς εἰς τὸν ἠθικὸν τοῦ ἀνδρός βίον, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ γυνὴ κατέλαβε σχεδὸν τὴν προωρισμένην αὐτῇ θέσιν καὶ καθ' ἣν ἐξ ἴσου μετὰ

τοῦ ἀνδρός διανέμεται τὰς τοῦ οἴκου εὐθύνας καὶ ὁλόκληρον τὴν ἐν τῷ μέλλοντι εὐτυχίαν τῶν τέκνων ἀναλαμβάνει αὐτῇ, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης λεγομένη, ἡ γυνὴ ὀφείλει οὐ μόνον νὰ εὐχαριστῆται διότι εἶναι γυνή, ἀλλὰ καὶ νὰ σεμνύνηται καὶ ὑπερφανεῖται ἐπὶ τοῦτο.

Ἐὰν τὸ ἀληθῶς καλόν, τὸ ἀληθῶς μέγα, τὸ ἀληθῶς ἐξοχὸν ἔχει ὡς μέτρον τὸ ὠφέλιμον καὶ τὴν ἀρετὴν, τίς δύναται νὰ θεωρηθῆ ὑπέρτερος καλῆς συζύγου ἢ καλῆς μητρὸς ; Τίς ἰδὴγεῖ τα πρῶτα τοῦ σώματος, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας διαθήματα καὶ τίς ἐναρρύνει τοὺς ἐξόχους ἐκείνους μεγάλους ἀνδρας ἐν τοῖς πρώτοις αὐτῶν ἐνδόξοις ἀγῶσιν ; Τίς δὲ ἀνακουφίζει τούτους ἐκ τῶν ἀθλιότητων τῆς ζωῆς ; Τίς θυσιάζει εὐχαρίστως καὶ οἰκειοθελῶς τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς τῶν ἀγαπωμένων εὐτυχίας ; Ἐὰν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἐγνωρίζομεν καὶ ἐνεβαθύνομεν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ εὐμερία τῆς τε πατρίδος, κοινωνίας καὶ οἰκογενείας παρ' ἡμῶν ἐξήρηται, ὅτι ὁ σπουδαιότερος μοχλὸς τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς εἶναι ἡ γυνή, ἐὰν ἐγνωρίζομεν ὅτι δι' ἡμῶν οἱ ἄνδρες γίνονται γενναῖοι, τολμηροί, ἔρασταί τῆς πατρίδος, φιλόανθρωποι, ἐπιχειρηματίαι, σοφοί, καλλιτέχναι, δὲν ἠθέλομεν βεβαίως ποθεῖ νὰ εἶμεθα ἄνδρες, δὲν ἠθέλομεν φθονεῖ εἰς αὐτοὺς τὸ μόνον ἵσως πλεονέκτημα τοῦ νὰ φρονεῖται τὸν πλοῦσιον τῶν ἐν ταῖς μάχαις ἢ νὰ κατατρίβῃσι τὸν χρόνον τῶν εἰς δυσοληψίας καὶ λογαριασμούς, νὰ βασανίζονται καὶ κατατυραννῶνται μὲ τοὺς κώδικας καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ τῶν συγγράμματα καὶ εἰς τόσας ἄλλας ζῆρας καὶ ἀγῶνας θεορίας νὰ ὑποκύντωνται οὗτοι.

Γνωρίζομεν ὅτι πολλὰ δύναται νὰ ἀντιτάξωσιν ἡμῖν αἱ τοῦ κωνοειδοῦς πύλου καὶ τοῦ ἀνδρικοῦ ἐπεσφύτου ὀρεγόμεναι καὶ ὡς ἴδιον ποθοῦσιν ἐνδοῦλα Κυρίαί· πάντα ὁμοῦ τὰ ἐπιχειρηματικά των εἶμεθα πρόθυμοι νὰ πολεμήσωμεν μετὰ τόσης ἀκριβείας καὶ σαφηνείας, ὥστε ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμεθα ὅτι αἱ ἰδέαι ἡμῶν θέλουσιν ἐπικρατῆσαι καὶ ἐπιβληθῆ. Εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἡ γυνὴ ἐὰν ἐμβαθύνῃ καὶ μελετήσῃ τὰ κατ' αὐτὴν, θέλει εὐγνωμονεῖ πρὸς τὸν ὕψιστον διότι ἐποίησεν αὐτὴν γυναῖκα καὶ οὐχὶ ἄνδρα.

Πρὸς τὸν γράψαντα λοιπὸν καὶ φρονούντα ἵσως ὅτι ἐκολλάκευτεν ἡ ἐπερποινήθη ἡμᾶς διὰ τῆς φράσεως («ἐὰν εἴθε ἀνὴρ κ.τ.λ.») ἀποτετινόμεναι, παρκαλοῦμεν αὐτὸν ὅπως ἐξακολουθῆ νὰ χαίρῃ καὶ ἐναθύνηται διὰ τὸ *ἄνδρα εἶναι*, χωρὶς νὰ ζητῆ νὰ πείσῃ ἡμᾶς, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη εὐτυχία ἐν τούτῳ καὶ μόνῳ ἐγκρίεται.

ΑΙ ΥΠΗΘΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Κα Ζ Α Ρ Τ Ο Υ

Ἡ Κα Μαρία Ἰουλία Ζαρτοῦ, ἡ ἐπονομασθεῖσα μήτηρ τῶν ἐθελοντῶν, ἐγεννήθη εἰς Πλοερμὲλ τῇ 30ῇ Ἰουνίου 1817. Κατὰ τὸ 1870 προσεκολλήθη εἰς τὸ τάγμα τῶν ὀπλιτῶν τοῦ Chateaudin ὡς τροφοδότις. Ἡ γυνὴ αὕτη ἦν ἀναστήματος πελωρίου, φυσιογνωμίας γλυκείας καὶ εὐρέστου, καὶ καρδίας ἀγαθωτάτης. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ὡς τροφοδότιδος δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ προσδοκᾷ τις ἀνδραγαθήματα, ἀπέβη οὐχ ἥττον ἡ θαυμασία αὕτη γυνὴ σώτερικα καὶ εὐεργέτις τοῦ σώματος, ἐν ᾧ ὑπέρτει. Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται τὴν διασημὸν κατῶρθωμ καὶ Ablis, ἐν ᾧ 120 ὀπλίται κατῶρθω-

σαν νὰ αἰχμαλωτίσωσι δύο ἐχθρικά τάγματα· κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν δύο τούτων ταγμάτων ἡ Κα Ζαρτοῦ εἶχε τὴν πόλιν νὰ μετεμπεριεθῆ εἰς Βορμὴν καὶ ἔλθῃ νύκτωρ εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, ἐνθα κατασκοπεύσασα τὰς τοῦ στρατοῦ θέσεις καὶ πεισθεῖσα περὶ τῆς ἐλλείψεως πολεμοφοδίων καὶ κατ' ἀνάγκην παραδόσεως τῶν ἐχθρῶν, εἰ ἡ πολιτορκία παρετεινετο, ἐσπειρεν ἄμέσως εἰς εἰδοποίησιν τῶν ἰδικῶν της, οἵτινες ἀπελπισθέντες καὶ νομίζοντες τὸν ἐχθρὸν καλῶς ἐφωδιασμένον, εἶχον ἀποφασίσει νὰ λύσωσι τὴν πολιτορκίαν.

Ἡ κ. Ζαρτοῦ ἐλαβεν ἐπίσης ἐνεργότατον μέρος εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν πολιορκουμένην πόλιν τοῦ Chateaudin μετέφερε μετὰ θαυμαστῆς ψυχραιμίας τὰ πολεμοφόδια καὶ τὰς τροφὰς ἀπὸ λόχου εἰς λόχον ἀψηφούσα τὸ πυκνὸν πῦρ τοῦ ἐχθροῦ. Λέγουσι μάλιστα ὅτι αἰσθανθεῖσα πλῆθος σφαιρῶν βομβουστῶν πέριξ της καὶ ἀκολουθουστῶν, οὕτως εἰπεῖν, αὐτῇ, ἔστρεψε τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ ὅπισθοχωρητικῶς βεδίζουσα ἐβρασαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. Ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ λοχαγοῦ, διατί ἐπροτίμησε νὰ περιπατῆ οὕτως, ἀπήντησεν· «λοχαγέ μου, ἡ Ζαρτοῦ δὲν δέχεται σφαίρας εἰς τὰ νῶτα, ἐὰν τῇ εἶναι πεπωμένον νὰ δεχθῆ τοιαύτας».

Καὶ ἄλλα δειγμάτια τῆς γενναιότητος καὶ ἀφοσιώσεως τῆς γυναικὸς ταύτης ἀναγράφονται εἰς λογαριασμὸν της. Περιέθληψε καὶ περιπολήθη τοὺς πληγωμένους μητροικώτατα παρεῦθε εἰς τὴν μάχην τοῦ Μάνς ὡς καὶ εἰς τὴν τοῦ Ἄλνσον, συνέληθη αἰχμάλωτος εἰς Σενπαραβῆ, ὁπόθεν κατάρθωσε νὰ δραπετεύσῃ μετὰ προφανῆ τῆς ζωῆς της κίνδυνον καὶ ἐπανέλθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, ὅπου ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Μ. Μαρσουλάν ὡς καὶ τοῦ στρατηγοῦ M. Maillot.

Νομίζετε ὅτι ἐλαβε τὸ παρασημὸν τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς ἄμέσως μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ; Ποῶς. Μόλις ἐνεθυμήθησαν νὰ ἀνταμειψῶσι τὴν γυναῖκα ταύτην, μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρου δεκαετίας, ἦτοι τὴν 12ην Ἰουλίου τοῦ 1880.

MARIA ΔΕ-ΓΑΡΒΕΛΗ.

ΟΧΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΡΙΩΝ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Ἐρρέθη, ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι ἡ οἰκία. Ἄνευ γυναικὸς οἰκία ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ, κατὰ τὴν κανονικὴν σημασίαν, ἔν ἀποδομένον εἰς αὐτὴν. Καὶ ὅταν ἡ γυνὴ δὲν παρακολουθῆ κατὰ πόδας τὰς ὑπηρετίας καὶ ἐν τῷ μαγεύρῳ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ οἰκίᾳ, οὐδέποτε τὰ τῆς οἰκίας εἶναι δυνατὸν νὰ διαταχθῶσιν, καθ' ὃν τρόπον ἡ οἰκοδέσποινα ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαίτη, ὅστις-δήποτε ἐμπιστοσύνης καὶ ἂν τυγχάνωσιν αἱ ὑπέρτριαι. Ἡ οἰκοδέσποινα λοιπὸν ὡς τοιαύτη, ὡς κεραλὴ ἐπὶ τῶν τῆς οἰκίας καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηρετιῶν, εἶναι ἡ μόνη ἧτις δύναται νὰ διαγνώσῃ τὰ προτερήματα ἢ ἐλαττώματα τούτων, καὶ ἐκεῖνα μὲν νὰ ἐκτιμήτῃ, ταῦτα δὲ, εἰ δυνατόν, νὰ θεραπεύσῃ. Ἡ οἰκοδέσποινα μόνη εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἠθικὴν τῶν ὑπηρετιῶν αὐτῆς, καὶ ἐν πάσει περιπτώσει νὰ καθοδηγήσῃ ταύτας, καὶ πρὸς ἀτομικὸν αὐτῶν συμφέρον, καὶ χάριν τῆς τιμῆς τῆς οἰκογενείας, ἦν ὑπηρετοῦσιν.

Κατ' ἀκολουθίαν ὁ κύριος τῆς οἰκογενείας, οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀποφαινηται ὡς ἀπὸ τρίποδος περὶ τῆς δεινῆ ἢ δεινῆ ὑπηρετίας, ὡς οὐδέποτε ἡ ἀντιλογία αὐτοῦ δύναται νὰ ἀπο-

βῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, διότι ἀγνοεῖ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκτιμήτῃ, ἐὰν ἡ ὑπέρτρινα ἐξετέλεσε τὴν ἐργασίαν αὐτῆς ὡς ἔδει, καθόσον ὅτε ὁ κύριος συνηλάττετο ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἠγγυεῖ βεβαίως τί ἐπραττεν ἡ ὑπέρτρινα ἐν τῇ οἰκίᾳ, οὔτε ἐπὶ τέλους ὁ προρισμὸς του εἶναι νὰ ἐξετάσῃ εἰς τί ἐν τῇ οἰκογενείᾳ κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ εἰργάζετο ἡ ὑπέρτρινα· ἐκεῖνη ἧτις ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ταῦτα εἶναι αὐτὴ καὶ μόνη ἡ οἰκοδέσποινα, ὁ δὲ κύριος τὸ πολὺ πολὺ δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν μαγειρίσσαν ἐν τῷ ἔργῳ της, ἐὰν δηλαδὴ μαγειρεύῃ τὸ φαγητὸν ἀλμυρὸν ἢ ἀνάλατον, πολυκαβουρδισμένην ἢ μὴ· διὰ πάντα τὰ λοιπὰ ὀφείλει νὰ σιωπῇ καὶ τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κυρίαν σύντροφον αὐτοῦ.

Εἰς τοῦτο πρὸ πάντων ἐπιμένομεν, διότι πολλοὶ κύριοι παραγνωρίζοντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ ἐξεργόμενοι τοῦ κύκλου, ἐν ᾧ ἐταξεν αὐτοὺς καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ κοινωνία, ἀναμιγνύονται ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὑπηρετιῶν καὶ πολλάκις, μὴ πειθόμενοι εἰς τὰς ὑπὲρ τούτων συστάσεις τῶν κυριῶν τῶν ἀποβαίνουσιν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ τῆς οἰκογενείας, διότι ἀποδιώκουσι συνεχῶς ὑπέρτρινας, αἵτινες ἀπολαύουσι τῆς εὐλοκίᾳς ἐκτιμήσεως τῶν κυριῶν τῶν, καὶ ταύτας πρὸ πάντων ἐπιφορτίζουσιν, ἵνα ὀλονεν ἐξακολουθῶσι καὶ ἐκγυμνάζωσιν εἰς τὰ τῆς οἰκίας νεοφωτιστούς, διότι ἡ ἰδιοτροπία τῶν κυριῶν δὲν ἐπιτρέπει νὰ παρέλθῃ ἑβδομάς ἀνευ ἀλλαγῆς ὑπηρετίας ! Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ συνεχῆς ἀλλαγῆς ὑπηρετιῶν εὐκολὸν ἀποβαίνει εἰς ἕκαστον νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς κόπους τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ τὰς ζημίας, αἵτινες προσγίγνεται εἰς τὰ ἐν τῷ οἴκῳ.

Ἐν ΠΥΡΙΩ τῆς Θήρας κατ' Ἀπρίλιον 1887

Μαρία**

ΕΙΣ ΠΟΝΤΟΝ ΕΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΙ

Ἀκμή πρὸ ὀλίγον, ὡς κάτοπτρον ὡς αἶον ἐκτείνεσο, ὧ πόρτε, ἠδύτων μου τὸ ὄμμα ἀκόμη πρὸ ὀλίγον ὁ ζέφυρος προσπνέων ἐρωτικῶς ἐφίλει τὰ κάθυγρά σου νῶτα. Τὸ κῆμά σου τὸ ἔχον τοῦ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα ἐδέχετο, βραδέως χωροῦν, ἡ παραλία, καὶ ὁ μρμυρισμὸς του ὡς θεία μελωδία μοὶ ἔτερπε τὰ ὦτα.

Πλὴν ἦδη τὰ ὑγρά σου τὰ στήθη συνταράττει ὁ δαίμων τῶν λαυλάπων βροχώμενος ἀγγίως, κ' εἰς βράχους ἀπορρώγας ῥιπτόμενον φρυάττει τὸ ζοφερόν σου κῆμα.

Ω! πόσον μετεβλήθης, ὧ πόρτε αἰφρηθῆς ! πῶς τὸ γλαυκόν σου χρῶμα ! πῶς ἦδη δὲν μαρμαίρεις ; ὧ ἀχαρές ! ὧ ἀνευ ἀρχῆς καὶ τέλους μνημα. πῶς μνήματος γαλήνης· οὐδὲ κἂν ἴχνος φέρεις ; Εἰπέ, τί σὲ ταράττει καὶ ἔμπλεως ὄργης καὶ φοβερῆς ματίας τὰ κράσπεδα μαστίζεις τῆς μητριας μας γῆς ; μήπως στενοχωρεῖσαι ἐν τῇ ἀτελευτήτῳ καὶ ζοφερᾷ σου κλίτῃ ;

ἢ μὴ τὴν ταραχώδη ζωὴν μας εἰκορίζῃς;
ὦ! σ' ἀτερίζω, πόρτε, καὶ ἀκουσίως γρίπτω;
Τὴν δίνην τῆς ψυχῆς μας ἢ σ' εἰκορίζει δίνη.
Ναί, εὐὼ καὶ ὁ βίος πολλὰς ἐρῶ ῥέει,
ὡς αὔρα ξεφυρίτης, ἀγγός καὶ μύρων πλήρης
μέσῳ τερπνῶν ὄνειρων, μέσῳ στιγμῶν ἠδέων.
ἐξαγριούται αἴθρης καὶ χύνεται φρενίτης.
Πλὴν σύ, ὦ πόρτε, πάλιν ὡς κάτοπτρον ὠραῖον,
μετ' οὐ πολὺ ἀπλοῦσαι εἰς γαλιθαίαν κλίτην
ἐνῶ ἡμῶν ὁ βίος οἰκτρὸς θὰ καταρρέῃ
κ' ἢ τάλαινα ψυχὴ μας θὰ πῖρῃ τὴν ὀδύνην!

ΚΟΡΥΔΑΛΛΙΣ.

ΕΡΕΪΠΙΑ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

Συμπληρῶσαι ὅσα ἐν τοῖς περὶ ἐρεϊπίων παρθέναγωγείων ἄθροισι ἡμῶν εἶπομεν, ἐπιλέγαμεν ὅτι οὐ μόνον τὰ παρθέναγωγεία, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἀρρένων σχολεῖα εἰς παρομοίαν εἰμὴ χειρόνα δικτελοῦσι κατάστασιν. Ἐάν δὲ ἐκ τῶν τῆς πρωτευούσης κρινόμεν τὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ χωριῶν τοιαῦτα, δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ἀμυδράν τινα ἰδέαν τῆς οἰκτρᾶς καὶ ἀπελπιστικῆς τούτων καταστάσεως.

Ἄλλὰ, ἀφ' οὗ ἐπὶ τῶν προτύπων τῆς πρωτευούσης μεγαλῶνμοι, πολυτάλαντοι καὶ ἀνεπτυγμένοι, οἱ κατανοοῦντες βεβαίως τὸ ἐκ τῆς ὀλιγορίας αὐτῶν προκύπτον κακόν, οἱ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὰ ἴδια τέκνα ἐν τοιαύταις τρώγλαις ἐγκαθεύγοντες, οἱ πρὸς ἐπίσκεψιν τούτων προμηθευόμενοι ἀντιμολυσματικὰ ἄλατα καὶ εὐδὴ δέξα, ἐάν, λέγομεν, οὗτοι ἀκῆδως ἔχωνται πρὸς τὰ ἐαυτῶν καθήκοντα, τίς τολμᾷ νὰ ψέξῃ τοὺς ἀτυχεῖς ἐπαρχιώτας, τοὺς τῶν διαφόρων πτωχῶν δῆμων προΐσταμένους διὰ τὴν ἔλλειψιν σχολείων καταλλήλων; Ἐκ τῆς κεφαλῆς ὁ ἰχθὺς ὄξει, λέγει ὀρθῶς παροιμία τις· ἄλλως τε μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὡς δημόσια σχολεῖα προτιμῶνται πάντοτε τὰ ἐτοιμώροπα ἐρεϊπία, τὰ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οὔτε δωρεὰν πρὸς κατοικίαν ἀνθρώπων ἐκμισθούμενα, ἀλλ' ἀνήκοντα συγγενεῖ τιμι βουλευτοῦ τινος ἢ καὶ ὑπουργοῦ ἔτι. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι οἱ ἀναπόφευκτοι ὄροι δι' οἰκοδομὴν ἐκπαιδευτήριου, οὐς καὶ ὁ γέρον κ. Κωνσταντινίδης ἐν τῷ κλασικῷ ἐκείνῳ περὶ διδασκάλων ὁδηγῶ του δὲν παρέλειψε νὰ ἀναγράψῃ, ὅτι οἱ ὄροι οὗτοι πρόκεινται γράμμα νεκρὸν διὰ τοὺς μακαρίους ἀπογόνους τῶν σοφῶν τῆς οἰκουμένης διδασκάλων. Δεῖξατε ἡμῖν ἐν καὶ μόνον δημόσιον ἐν Ἀθήναις σχολεῖον ἀρρένων ἢ θηλέων, περὶ οὗ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει οἱ στοιχειώδεις περὶ ἀρχιτεκτονικῆς σχολείων νόμοι.

Ἄλλὰ μὴ ποτε οἱ δῆμοι ἢ αἱ ἐκάστοτε κυβερνήσεις ἐφρόντισαν περὶ ἀνεγέρσεως κτιρίων προωρισμένων διὰ τὴν κατωτέρα καὶ μέσην ἐκπαίδευσιν; Πάντοτε ὡς καὶ νῦν νομοσχέδια περὶ βελτιώσεως τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαίδευσσεως εἰτάγονται, ἐπιτροπαὶ διοργανίζονται, ἐπόπται διορίζονται, οἵτινες περιορίζονται εἰς τὰς μεταθέσεις τῶν διδασκάλων καὶ παύσεις τῶν ὑπὸ ἀντιπολιτευομένων διορισθέντων, καὶ οὕτως ὑρίστανται πάντοτε ἐκκρεμῆς ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα καὶ νομοσχέδια ἐπὶ νομοσχεδίων ψηφίζονται ὑπὲρ τοῦ statu—quo αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ εἰσαγωγῇ τῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ψηφισ-

θησομένων ἐν τῇ Βουλῇ περὶ μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαίδευσσεως νομοσχεδίων, δὲν κρίνομεν ἄπω σκοποῦ τὰ παρακαλέσωμεν τὸν Κον ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργόν, ὅπως μὴ ἐπιλάθηται τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος τῆς ἰδρύσεως ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καταλλήλων πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν ἡ ἐκπαίδευσις ἐπιδιώκει. Ἐὰς ψηφισθῇ νόμος ὀρίζων ποσὸν τι ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου, διότι ἄλλως πᾶσα μεταβολὴ ἀνευ τῆς βιζικῆς ταύτης θεραπείας ἄσκοπος ἀποβήσεται.

Πλὴν καὶ τοιοῦτος ἐὼν ψηφισθῇ νόμος, θὰ φθάσωμεν ἄρα εἰς τὸ ποθητὸν ἀποτέλεσμα; Βεβαίως ὄχι, διότι ἡ περὶ τούτων φροντίς θὰ ἴνατεθῇ, ὡς συνήθως συμβαίνει, εἰς ἄξεστόν τινα ἀρχιτέκτονα, μέχρι πρὸ ὀλίγου κτίστην, ἀνήκοντα εἰς τὸ κόμμα, ὅστις πᾶσαν φροντίδα θέλει καταβάλλει ὅπως τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθισμένον κτίριον δις ἢ τρις τοῦλάχιστον μέχρις ἀποπεράσεως αὐτοῦ κρημνισθῇ, ὡς συνήθως παρατηρεῖται, εἰς τὰ καθ' ἑκάστην ἀνεγειρόμενα δημόσια οἰκοδομήματα.

Ἐὰς ἐλπίζομεν ἐν τούτοις, ὅτι διὰ τὴν περίστασιν τοῦλάχιστον τρυτῆν οἱ ἀρμόδιοι σκεπτόμενοι, ὅτι τὰ κτίρια ταῦτα δὲν θέλουσι χρησιμεύσει εἰς ἀποθήκυσιν ἐμπορευμάτων (ὡς τὰ κρημνιζόμενα τελωνεῖα) ἀλλὰ ὡς ἡμερησία ἄσυλα τῶν νέων βλαστῶν τοῦ καλλιστεφανοῦ τῆς πατρίδος δένδρου, θέλουσιν ἀναθέσει τὴν σχεδιογράφειν καὶ ἀνεγερσιν τούτων εἰς εἰδημονεστάτους ἀρχιτέκτονας, ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο χρήζει εἰδικῆς ἱκανότητος καὶ μελέτης.

Δὲν θέλουσι βεβαίως προβάλλει ἡμῖν τὴν οικονομικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν ὡς κώλυμα τῆς ἀνεγέρσεως σχολείων· διότι ἄλλως διὰ μικροῦ τινος ποσῶ δύναται πληρέστατα νὰ ἀνεγειρωσιν οὐχὶ πλοῦσια μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐκ τοῦ ὄγκου τῶν ἐπιβάλλοντα μέγαλα. ἀλλὰ κομψὰ, εὐρύχωρα, εὐάερα καταστήματα ἀναπληροῦντα τὴν καταστρεπτικὴν ταύτην ἔλλειψιν.

Ἴδου τί συμβουλεύει περὶ κτιρίων σχολείων ὁ σοφὸς ἐν Παρισίοις ἱατρός κ. Α. Ριὰν ἐν τινὶ ὀμιλίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ Σορμπονῇ. «Δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὰς οἰκοδομὰς ταύτας πολυτέλεια, πλοῦτος καὶ ἐξωτερικὴ ἐπίδειξις, ἀλλ' ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον εἶναι γελόν καὶ ἐπιχαρὶ ἐξωτερικὸν τέρπον τὴν ὄρασιν καὶ τὰς αἰσθήσεις ἠδύνον, ἵνα ὁ παῖς καὶ ἡ κόρη διὰ τούτου μετριάξῃ τὴν λύπην, ἣν αἰσθάνεται διὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπομάκρυνσίν τινος.»

Ἐάν ἐκ μωρᾶς καὶ ἀτόπου πολυτελείας, τὸ σχολεῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν παῖδα τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν οἰκιακὴν ἐστίαν, ἢ θελον κατακρίνει καὶ ἀποδοκιμάσει ταύτην ἐξ ἴσου πρὸς τὴν ψευδῆ τῶν καφφενείων πολυτέλειαν ἣτις καθίστησιν ὄρφανὴν ἀνδρὸς τὴν οἰκογένειαν. Ἡθελον διαμαρτυρηθῆ κατ' αὐτῆς ὡς ὑπερμέτρως τὴν εὐζωίαν ὑποθαλπούσης, δι' ἣς οἱ μαθητευόμενοι μεταβάλλονται εἰς χαυδέυμένα μὲν σήμερον παιδία, αὔριον δὲ καὶ μετ' ὀλίγον εἰς ὑποχονδριακοὺς, ἀδυνάτους καὶ ἐκ παντὸς καὶ πάντων δυσαρεστούμενους.» (Ἐπεταὶ συνέχεια.)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ ΚΑΚΩΣ ΑΝΑΤΡΕΦΟΥΣΑ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΗΣ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Θὰ σὰς δυσαρεστήσω, κυρία, τὸ ἐνοῶ· ἴσως θὰ μὲ νομίσητε ὀχληρὸν ἐπικριτήν, ἀλλ' ἡ εἰλικρινὴς ἀφοσίωσις μου

πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ τέκνον σας δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ σιωπῶ πλέον. Χρεωστῶ μετὰ θάρρους νὰ σὰς ἐμιλήσω, ἀφοῦ ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς. Προτιμῶ νὰ κατηγορηθῶ σήμερον ὡς ἀδιάκριτος, παρὰ ἀργότερον ὡς ἀδιάφορος.

Διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀλφόνσον ἀγάπην σας θὰ σὰς ἐμιλήσω· Βεβαίως ὅσον ζωηρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη, πολὺ ἀπέχω ἀπὸ τοῦ νὰ σὰς μεμφῶ διὰ τοῦτο. Ὑπάρχει τοσαύτη εὐχαρίστησις, τοσοῦτο θέλητρον εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶ τις τὸ τέκνον του. Ἄλλ' ἄρ' γε ἀγαπᾶτε τὸν υἱὸν σας ὡς συνετὴ μήτηρ, πεφωτισμένη καὶ προσεκτικὴ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ μέλλοντός του; Φοβοῦμαι ὅτι ὄχι, Κυρία, φοβοῦμαι μήπως ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη σας, σὰς ἔκαμε νὰ ἐξέλθητε τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἐπιτρέψατέ μοι δὲ, ἐν βραχυλογία νὰ Σὰς τὸ εἶπω: πιστεύω ὅτι διαφθείρετε τὸν υἱὸν σας... Ἡ λέξις αὕτη σὰς φαίνεται σκληρὰ· ἀλλ' ὅμως τὴν μετεχειρίσθη· εἶναι ἡ μόνὴ λέξις, ἣτις δύναται νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὸ φρόνημά μου. Τὰ κατὰ προτερήματα τοῦ υἱοῦ Σας τὰ ἀναγνωρίζω μετ' ἡμῶν καὶ οἰονδῆποτε ἐπαῖνον κάμετε δι' αὐτὸν συνινῶ μετ' εὐχαριστήσεως..

Ἄλλὰ τὸ κάλλιστον φυσικὸν διαφθείρεται, ὅταν εἰς ἐκδηλοῦται εἰς αὐτὸ ὑπερβολικὴ ἐπιείκεια. Ἡλικία τόσον νεαρά, ὅσον ἡ τοῦ υἱοῦ σας, ἀδιαλείπτως ἔχει ἀνάγκη εἰδοποιήσεως, καθοδηγήσεως καὶ ἐπιπλήξεως, τὸ δὲ τέκνον σας δὲν τυγχάνει οὐδέποτε τῶν τοιούτων· δὲν ἔχετε τὴν δύναμιν οὐδέποτε νὰ τῷ ἀντιτείνητε. Τοῦτο ἀρκεῖ νὰ τὸ διαφθεῖρη. Ἄλλὰ τὸ κακὸν δὲν σταματᾷ ἕως ἐδῶ· ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν ἦν μόνη δὲν βλέπετε, ἐνθαρρύνετε εἰς αὐτὸ ἀρτιγέννητα ἐλαττώματα, ἃτινα μὲ τὸν καιρὸν δύναται νὰ ἔχουσιν οἰκτρὰ ἀποτελέσματα· π. χ. ὅταν ὁ υἱὸς σας παρατῆρηται ὑπὸ ὑπερβολικοῦ θυμοῦ ἢ ἀνυπομονησίας, ἢ ὑπὸ ἀλλοκότου ἰδιοτροπίας, τὸν δικαιολογεῖτε μάλιστ' ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ὅλα ταῦτα εἶναι ἀσήμαντα εἰς παιδίον τόσῳ νεαρόν· ἢ ὅταν τὸν δυσαρεστήσητε κλαίει, καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀποπλίσσθε ἀπὸ τὰ δάκρυά του· ὑπερ-ἐπιθυμεῖτε νὰ ἴδῃτε τὴν χαρὰν ἐπανερχομένην εἰς τὸ μέτωπόν του καὶ τὸ μειδίημα εἰς τὰ χεῖλη του, τῷ ἐπιδαψιλεύητε φιλήματα καὶ θωπεῖας, καὶ σχεδὸν τῷ ζητεῖτε συγχώρησιν ὅτι τὸν ἐλυπήσατε. Ἐκ τούτου δὲ πιστεύει ὁ Ἀλφόνσος σας, ὅτι ὅσον περισσώτερος ἀταξίας πράττει, τοσοῦτον ὑπερπληροῦται ἐγκαρδιώσεων καὶ θωπειῶν. Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφήν· διὰ δὲ τὴν ἐκπαίδευσίν του τὰ αὐτὰ συμβαίνει· οἱ ὄροι. Ὁ Ἀλφόνσος δὲν ἐργάζεται καὶ δὲν μελετᾷ, ἢ ὅσον αὐτὸς θέλει καὶ ὅπως θέλει. «Ὅλαι αἱ δικαιολογίαι ἄς ἡ δακρυά του ἐφευρίσκει ὅπως ἀποφεύγῃ τὸ σχολεῖον εἰσιν εὐπρόσδεκτοι εἰς σὰς. Οὕτω μ' ὄλην τὴν φυσικὴν εὐφυίαν του αἱ πρόδοί του σχεδὸν δὲν εἶναι τίποτε. Ὅταν παραπονῆται κατὰ τῶν διδασκάλων του τὸν δικαιολογεῖτε, ἢ ἐάν τοὺς ὑπερασπίζησθε ἐναντίον του κάμνετε τοῦτο τόσον ἀσθενῶς, ὥστε ὁ υἱὸς σας πιστεύει εὐκόλως ὅτι εἰς τὸ βάθος τῶν στομαχίων σας αὐτοὶ ἔχουσιν ἄδικον. Ὅταν παραπονῶνται ἐναντίον του, τοὺς ὑποπεύσθε ἐνδομύχως ὅτι εἶναι πολὺ ἀδικοὶ πρὸς αὐτὸ τὸ παιδίον, ὅτι παραγνωρίζουσι τὰ προτερήματά του, ὅτι ἀποδίδουσι σημασίαν εἰς μηδμητὰ πράγματα, ὅτι ἔχουσι περισσώτερον ἀγάπην εἰς τοὺς ἄλλους συμ-μαθητὰς του.

Καὶ ὅμως ἡ μόνη εὐχή σας, ἡ μόνη ἐπιθυμία σας εἶναι ἡ εὐτυχία τοῦ τέκνου σας. Ἄλλὰ, κυρία, ὁ υἱὸς σας μεγα-

λώνει. Ὅταν συνειθισμένος ἀπὸ Ὑμᾶς νὰ βλέπῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὅλους ἐνδίδοντας εἰς τὰς θελήσεις του, ἀναγκασθῇ ἀργότερον νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ ζῆ μετ' ὁμοίους ἢ ἀνωτέρους του, οἵτινες δὲν θὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς αὐτὸν τίποτε. Ὅτι εἶναι τότε εὐτυχὴς; Ὅταν συνειθίσας νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε, ἢ νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλει, ἀναγκασθῇ νὰ ἐργάζεται ὄχι κατὰ τὴν θέλησίν του, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην, καὶ ἡ ἀνικανότης του θὰ τῷ καταστήσῃ πᾶν ἐπάγγελμα ἢ ἐπίπνον ἢ καὶ ἀδύνατον, θὰ εἶναι εὐτυχὴς; Καὶ ἡ μήτηρ ἣτις κολακεύουσα καὶ ἐνθαρρύνουσα ἐλαττώματα ἀπὸ τὰ ὅποια θὰ ἦτον εὐκόλον νὰ τὸν διορθώσῃ, θὰ τῷ παρασκευάσῃ τοιοῦτον μέλλον, θὰ εἶναι εὐτυχὴς αὕτη ἢ ἴδια;

Ἄ! φοβήθητε μήπως τότε ὁ υἱὸς σας σὰς ἀπευθύνῃ τοῦλάχιστον ἐσωτερικῶς δικαίας μομφάς. Ἐναμφιβόλως θὰ ἔχη πάντοτε δι' Ὑμᾶς τὸν αὐτὸν σεβασμόν, τὴν αὐτὴν στοργήν· ἀγαπῶ νὰ πιστεύσω ὅτι δὲν θὰ ὁμοιάσῃ τὰ ἄλλα διεσθαρμένα παιδία, ἃτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καθίστανται ἀνάσθητα. Ἄλλ' ἐνῶ θὰ σὰς ἀγαπᾶ, θὰ πιστεύῃ συνάμα ὅτι πρέπει νὰ παρατονῆται καθ' Ὑμῶν.

Παρατηρήσατε ὅτι δὲν παραδέχομαι ὡς δυνατὰ ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἰς παιδία ὀλιγώτερον γενναίόφρονα τοῦ Ἀλφόνσου δὲν εἶναι σπάνια. Οὐδέποτε θὰ ὁμοιάσῃ τοὺς νέους ἐκείνους τῶν ὁποίων τὰ ἐλαττώματα μὴ κατασταλέντα ἐνωρὶς λαμβανουσι σὺν τῇ ἡλικίᾳ ἀνάπτυσιν τρομεράν, ἃτινα συνειθισμένα νὰ μὴ φοβῶνται τοὺς γονεῖς τῶν ἐγκαταλείπονται ἀνευ τύψεως τοῦ συνειδήτους εἰς τὴν ἀταξίαν, καὶ ἃτινα ὅποταν θελήσῃ τις νὰ τὰ κάμῃ νὰ ἀναγνωρίσωσι τὸ καθήκον τῶν ἀπαντῶσιν εἰς τὰς προτροπὰς με ἐντελῆ ἀδιαφορίαν, καὶ κάποτε εἰς τὰς ἐπιπλήξεις με ἀθάδεια. Ὅχι, ὁ Ἀλφόνσος δὲν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ τοιοῦτους φόβους· ἔχει κάλλιστον φυσικόν· ἔχει ἀδιακόπως ὑπ' ὄψει τὰ κάλλιστα παραδείγματα καὶ δὲν δύναται νὰ γείνη κακός. Ἄλλὰ σκέφθητε καλῶς περὶ τούτου· ἐπὶ δέκα κακῶν ὑπάρχουσιν ἐννέα οἵτινες δὲν θὰ ἐγίνοντο τοιοῦτοι, ἐάν οἱ γονεῖς τῶν δὲν ἐφέρνοντο ὑπερβολικῶς ἐπιεικεῖς πρὸς αὐτούς.

Κάμετε λοιπὸν σεῖς ἢ ἴδια, κυρία, γενναίαν ἀπόφασιν ἔσο αὐτήτῃ πρὸς τὸν υἱὸν σου ὅταν πρέπει νὰ εἰσαί· ἔσο ἀπαιτητικὴ ὅπως εἶναι ἐπιμελής καὶ εὐπειθής πρὸς τοὺς διδασκάλους του, μὴ ἐπιτρέπῃς εἰς αὐτὸν οὔτε παραφορὰς οὔτε ἰδιοτροπίας. Γνώριζε νὰ τὸν στερῆς τῶν θωπειῶν σου, ὅταν δὲν εἶναι ἄξιος αὐτῶν. Ὅταν ὑποφέρῃ ἡ καρδία σας ἐνεκα σωτηρίων τιμωριῶν, ἄς τινος τῷ ἐπιβάλλετε χάριν τοῦ συμφεροντός του, ἀποκρούσατε τὰ δάκρυά σας καὶ μὴ φαίνησθε ὅτι σὰς μέλλει διὰ τὰ ἰδικά του, εἰμὴ ὅταν μεταμέλεια ἢ ἄλλο τι ἀξιώσεινον αἰσθητὰ κάμνῃ νὰ ῥέωσιν.

Μετ' ἐπιμονῆς ἀκολουθήσατε αὐτὴν τὴν συμπεριφορὰν πρὸς τὸν υἱὸν σας, καὶ τότε οὗτος θὰ γείνη ὁ κάλλιστος τῶν νέων, καὶ Σεῖς, ἡ μήτηρ του ἢ εὐτυχεσττέρα τῶν μητέρων.

Ἐκ Πατρῶν ΕΥΦΡΟΣΙΝΗ Θ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐσυζητήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν ἐν τῇ Βουλῇ εἰς γ' ἀνάγνωσιν πλεῖστα νο-

μοσχέδια τὸ ὄλον 43 τὸν ἀριθμὸν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τριῶν πρακτικῶν γεωργικῶν σχολῶν ὡς καὶ περὶ ὀργανισμοῦ ἐν Ἀθήναις σχολείου τῶν βιομηχανῶν τεχνῶν. Ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων ὠμίλησαν ἐν ἐκτάσει ὁ βουλευτὴς Ἄρτης κ. Καραπάνος καὶ ὁ κ. Τρικούπης. Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Μανέτα εἰσαχθέντων νομοσχεδίων συγκαταλέγονται καὶ ἐν περὶ Πανεπιστημίου καὶ ἔτερον περὶ ὀργανισμοῦ τῆς μέσης ἐκπαίδευσως. Εἶδωμεν τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῶν νομοσχεδίων τούτων.

ΓΑΛΛΙΑ.— Τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον ἤτηθῆν ἐν τῇ βουλῇ παρητήθη. Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ἐπιτροπῆς, ὅπως αἱ δαπάναι τοῦ κράτους ἐλαττωθῶσι. Συνεπεῖα τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργείου ὁ κ. Γρεβὺ παρεκάλεσε τὸν κ. Φρεῦσινὲ νὰ τρηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. ὁ κ. Φρεῦσινὲ εἶπεν ὅτι θ' ἀπαντήσῃ σήμερον ἐὰν δὲν δέχηται τὴν ἀνατεθεισάν αὐτῷ ἐντολήν.

ΑΓΓΛΙΑ.— Βεβαιοῦται ὅτι προθεσμίαι τριῶν ἐτῶν συμφωνήθη μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῶν Ἀγγλων. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἀφρικανικῶν ὀρίων ἐπιτροπὴ ἐπαναλαμβάνει, ὡς λέγεται τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα.

ΡΩΣΣΙΑ.— Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς Γεωργίου ἀνεχώρησαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν Δὸν χώρας τῶν Κοζάκων. Φθάσαντες εἰς Νοβοσερκάε εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν μετὰ πανδήμου πομπῆς· ἐν αὐτῇ δὲ ὁ Τσάρεβιτς ἀνεκνύρηθη hetman (ἀρχιστράτηγος) τῶν Κοζάκων τοῦ Δόν.

Ἡ τελετὴ ἐγένετο μεγαλοπρεπστάτη. Λέγεται δὲ ὅτι πολλοὶ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐφυλακίσθησαν, κατηγορούμενοι ἐπὶ διοργανώσεσι τῆς κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος δολοφόνου ἀποπειρας. Πέντε μνηδενισταὶ οἱ ἀποδειχθέντες ὡς ἐνοχοὶ τῆς ἀποπειρας ταύτης, ὑπέστησαν τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. Λέγεται ὅτι μνηδενισταὶ ἐδολοφόνησαν τὸν διοικητὴν τοῦ Ἀστραχάν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.— Λέγεται ὅτι ἡ μεγάλη Συνέλευσις τῆς Βουλγαρίας θέλει προσενέγκῃ τὸν Βουλγαρικὸν θρόνον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ δουκὸς Montpensier ἢ εἰς τὸν δούκα De Chartres.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ.— Μετ' εὐχαριστήσεως ἀκρας μανθάνομεν τὴν πατριωτικωτάτην ἀπόφασιν τῶν ἐν Γαλαζίφ ὁμογενῶν, ὅπως ἰδρῦσῶσιν ἐν τῇ ἑλληνικωτάτῃ ἐκείνῃ πόλει Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον, οὗ ἡ ἔλλειψις ἦν μέχρι σήμερον καταφανεστάτη. Τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου ἐτέθη κατ' αὐτὰς ὁ θεμέλιος λίθος ἐν πανηγυρικωτάτῃ συναθροίσει τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, προσκληθέντος ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλλήνου ἐπιτετραμμένου κ. Μ. Δαρούτη, προθυμότατα ἀποδεχθέντος τὴν πρόσκλησιν. Παρῆσαν ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ πλὴν τῶν ἡμετέρων ὁ γραμματεὺς τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου καὶ αἱ ἐγγχώριοι ἀρχαί. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὁ γενικός αὐτὸς ἡμῶν πρόξενος κ. Γ. Φουντάνος ἐξεφώνησε λόγον βρισθόντα φιλοπατριδῶν αἰσθημάτων καὶ παραινέσεων πατριωτικῶν, ἰδίως περὶ τῆς τύχης τοῦ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἔδρασις τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος κ. Βαλσκάκη ὡς καὶ τῶν διακεκριμένων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς,

τῶν καὶ γενναῖα ποσὰ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου προσενεγκόντων κ. κ. Τοπάλη, Χρυσοβελώνη, Δουρούτη, Φοντάνα καὶ Θωμαΐδου.

ΕΠΗΛΩΣΙΣ ΠΤΩΧΙΚΟΥ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ

Ὅσον ὀλίγα μέσα καὶ ἀν διαθέτῃ οἰκογένειά τις δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν δαπανηρὰν πολυ-ἐλειαν, διὰ τῆς εὐκοσμίας, καθαριότητος καὶ καλλισθησίας. Παρὰ τοῖς τοιοῦτοις τὸ ἐστιοτόριον ἀντικαθίστασι ἐπαρκέστατα τὴν τῆς ὑποδοχῆς αἰθουσαν. Διότι δὲν δύναται τις νὰ φάγῃ μὲ ὄρεξιν ὅταν τὰ περὶ αὐτὸν ἐπιπλα καὶ σκευὴ εἶναι βυραρὰ καὶ τῆδε κάκεισε ἐρριμμένα· σήμερον δίδομεν ἰδέαν τινὰ ἐστιοτορίου οἰκογενεῖας ἐργατικῆς τάξεως, διότι μᾶλλον αὐταὶ ἔχουσι ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν μας.

Ἐξ ξύλινα ἀπλὰ καθίσματα, τράπεζα στρογγύλη ἐπίσης ξυλίνη, ἀνάκλιτρον ἐπίσης καὶ τράπεζα τετράγωνος ἐφ' ἧς στηρίζεται κάτοπτρον μετὰ πλεσίον ξυλίνου· ἰδοὺ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν τραπεζαρίαν σας· προσκαλεῖτε Κυριακὴν τινὰ ἐργάτην Ταπετσαρίας ὅστις θὰ σας συμβουλεύσῃ πόσου λινοῦ, ἢ ἀπλῆς λινάτζας ἔχετε ἀνάγκην, ἵνα σκεπάσῃτε πάντα ταῦτα, τοῦτον θὰ παρακαλέσῃτε προσφέροντες μίαν ἢ δύο δραχ. νὰ σας κόψῃ ἀνὰ ἐν περικάλυμμα, ὅπερ νὰ καλύπτῃ κατ' ὄλοκληρίαν τὸ ἐπιπλον, τοῦ ὁποῖου κατόπον κεντὰτε τὰ ἄκρα διὰ νήματος ἐρυθροῦ, καὶ ἔχετε δωμάτιον καθαρῶς καὶ μετὰ καλλισθησίας ἠδυσπείσμενον.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α. Γ. Παρισίου. Ἡ βιογραφία ἦν ἀπεστείλατε ἔχει ἤδη δημοσιευθῆ κατὰ λέξιν εἰς ἄλλο ἐνταῦθα περιοδικόν. Θέλομεν εὐχαρίστως δημοσιεύσει τὸ περὶ χοροῦ ἀρθροῖδίου σας. Γράψετε ἡμῖν διεύθυνσίν σας. Προσεχῆ ἐβδομάδα δημοσιεύσαμεν βιογραφίαν διασήμου συγγραφέως μετὰ εἰκόνας. — Καν Π. Δ. Ἀρίσια ν. Εὐγνωμονοῦμεν, φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν Μ. Μ. Κ. Ἀνδρον. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν Π. Α. Αἰ. Εἰς Λεοκᾶ δ α. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεστάτην ἐπιστολήν. Ἀποδείξις ἀποστέλλεται. — Καν Μ. Π. Κεφαλή ν ι α ν. Χρήματα ἐλήφθησαν, ἀποδείξις ἀποστέλλεται. — Καν Μ. Β. Ἀγγρίνιο ν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Γράφομεν. — Καν Σ. Α. Κωνσταντινοῦ πόλι ν. Ἐπιθυμοῦμεν ἵνα διορθωθῶσιν τὰ τυπ. ἀμαρτ. Δὲν εἶναι ὀλίγον ἀργά ; — Καν Μ. Π. Πάτρας. Ἡ μελαγχροινὴ ὀφείλει νὰ προτιμᾷ τὰ ἐρυθρὰ καὶ νερατζιὰ χρώματα οὐδέποτε χρώμα βόδου ἢ κυανοῦ ἀνοικτόν. — Καν Α. Ν. Σύρον. Αἱ ἐπισκέψεις γίνονται μ. μ. ἀπὸ τῆς 3ης ὥρας ἀρχόμεναι. — Καν Μ. Ν. Βουκουρεστίου ν. Προτιμητέα ἢ ἐν τῷ σχολεῖφ διδασκαλίᾳ θέλομεν πραγματευθῆ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν ἰδίῳ ἀρθρῳ. Καν Δ. Ρ. Τηνο ν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν· δεξιτὴν ἐγγραφὴν ἀποστέλλεται μετὰ φύλλων καὶ ἀποδείξεως. — Καν Εἰ. Α. Χαλακί δ α. Δημοσιεύεται ἐν τῷ προσεχῆ φύλλῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Παρισινή τις ἐφημερίς προβάλλει εἰς τοὺς ἀρμόδιους τὴν ἐξῆς γνώμην.
«Πᾶς ἀνὴρ ἐνήλιξ ὅστις φορᾶται ἔχων τὴν κόμην τεχνέντως βεβοστροχισμένην, ἔστω καὶ ἄπαξ, ὑποβάλλεται εἰς στέρνησιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων.»

Ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ τοῦ τρ. μ. ἐξεδόθησιν ἐν Γαλλίᾳ παρὰ τῶν διαφόρων πολιτικῶν δικατηρίων τριακόσια δαζύγια. Ὁραῖος ἀριθμὸς ! !

Νέα τις δεκαπταετίς Ἀμερικανίς, Σαδὴ Ἀλέλ ὀνομαζομένη, διέβη κολυμβῶσα τὸν καταρράκτην τοῦ Νιαγάρα τῆ συνδεῖα νέου τινὸς ὀνόματι Γουλιέλμου Πότ. Ἡ διάβασις τοῦ φοβεροῦ τούτου καταρράκτου εἶναι τρομερὰ καὶ ἐπικινδυνωδέστατη· διεκινδύνουτε δὲ ἡ παράλογος αὕτη πτωχὴ κόρη τὴν ζωὴν τῆς διὰ στοιχίμα 25 δολλαρίων, ἅτινα θὰ ἐκέρδιζεν, ἐπὶ τὸ ὄφθι, κατ' ὄλον τὸν διάπλουον αὐτῆς, δὲν ἤθελε τῇ διαφύγει οὔτε ἡ ἐλαχίστη κραυγὴ τρόμου. Ὅτε ἐφθασεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην μὲ μικρὰς τινας ἐπὶ τοῦ σώματος ἀμυγᾶς, βροχὴ ἐνθουσιωδῶν ζητωκαυγῶν καὶ χειροκροτημάτων ὑπέδέχθη αὐτὴν, ὁ δὲ Γουλιέλμος Πότ εὐπορος νεανίας συνεχάρη αὐτὴν, προσφέρων αὐτῇ σὺν τῷ στοιχίματι τὸ ὄνομα καὶ τὴν τύχην του.

Τὴν αὐτὴν ἐσπερὰν ἐτελέσθησαν μεγαλοπρεπέστατα οἱ γάμοι αὐτῶν.

Πλούσιος τις οἰνέμπορος ἐκ Μπλαγᾶ, ἀποθανὼν κατ' αὐτὰς ἐν Σανταντέρ, ἀφῆκε μέγα χρηματικὸν κεφάλαιον, ἐκ τῶν τόκων τοῦ ὁποῖου θέλουσι κατ' ἔτος προικίζεσθαι τέσσαρες ἀποροὶ κόραι. Αἱ εἰς τὴν προῖκα ταύτην δικαιούμεναι νὰ ἔχουσι ἀξιώσεις, ὀφείλουσι νὰ εἶναι ἀσχημοὶ καὶ ὑπερτριάκοντοετίδες. Ἄρα θὰ εὐρεθῶσι πολλαί, αἵτινες θὰ προθυμοποιηθῶσι νὰ συναγωνισθῶσι τὸν ἀγῶνα τῆς ἀσχημίας καὶ ὑπερτριάκονταετίας, καὶ ἐπὶ τῇ προποδίᾳ ἔστω τῆς ὑποσχόμενης προικός.

10 **ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ**

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ὅταν ἠτοιμάσθῃ ἐπιώψῃς, καὶ πάλιν πρὸ τοῦ κατόπτρου τοῦ εὐρέθῃ, ἵνα διορθώσῃ τὸν λαιμοδέτην σου. Ἐπὶ πέντε τῆς ὥρας λεπτά, παρετήρηε ἑαυτόν, ἀνοίγων ὑπερμέτρως τοὺς μεγάλους γαλανοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀφρημένους καὶ ἐν νευρική προδήλῳ διατελῶν ταραχῇ. Εἶχε κατορθώσει νὰ βυθισθῇ ἐντελῶς εἰς τὴν παράδοξον ταύτην καὶ ἐπίμονον ἐξέτασιν, ὅτε νευρικός πυρετῶδης γέλωσ μετεκίνησεν αἰφνης τὰ χεῖλη αὐτοῦ, ἀνευ τοῦ ὁποῖου ἤθελεν ἴσως μείνει ἐπὶ ὦρας ἐκστατικός, μεθ' ἧ καὶ εὐκολότατα ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἠλίθιος.

Ἦτο πρῶτα Κυριακῆς. Ὁ κ. Θεόδωρος κατὰ συνέπειαν δὲν μετέβη εἰς τὸ γραφεῖόν του· ἐνωκίασεν ἄμαξαν καὶ ὠδηγήθη εἰς συνοικίαν τινὰ γειτνιαζούσαν πρὸς τὸ βουλευτάρτιον τῶν Ἱταλῶν, κατῆλθε δὲ πρὸ οἰκίας πλουτίου ἐξωτερικοῦ. Ὁ ἱατρὸς εἶναι ἐπάνω ; ἠρώτησε τὸν θυρωρὸν.

Μάλιστα, Κύριε.
Ὁ κ. Θεόδωρος ἀνῆλθεν εἰς τὴν δευτέραν ὄροφὴν καὶ ε-

Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἢ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ὄρους ἀνάβασις ἐπανελήθη ὑπὸ διαφόρων ὀμάδων τριακονταεπτάκις· 85 ἐκ τῶν ἀναβατῶν ἐφθασαν μέχρι τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων 31 Γάλλοι, 25 Ἀγγλοὶ, 10 Ἀμερικανοί, 7 Ἑλβετοὶ, 6 Γερμανοὶ, 2 Ρῶσοι, 2 Σουηδοὶ, 1 Ἴταλὸς καὶ 1 Βέλγος. Μεταξὺ τούτων ἀπεπειράθησαν τὴν ἀνάβασιν γυναῖκες, ὧν αἱ ἐξ ἀφίχθησαν μέχρι τῆς κορυφῆς : 3 Γαλλίδες, 2 Ἀγγλίδες καὶ μία Ἑλβετίς.

BIBLIA ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Καὶ πάλιν συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς τὰς Κυρίας ἀναγνωστρίδας ἡμῶν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Βίλμπερ ἐκδοθέντος καὶ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μεταφρασθέντος συγγράμματος «Αἱ πρῶται τοῦ τέκνου φροντίδες καὶ τὰ πρῶτα καθήκοντα τῆς μητρὸς», ὡς ἀναγκαιοτάτου καὶ ἀπαραιτήτου διὰ πᾶσαν μητέρα. Ὑπὸ τοῦ συγγράμματος τούτου ὠδηγουμένη ἡ νέα μήτηρ, δύναται νὰ ἀποφύγῃ ὅλας ἐκείνας τῆς δυσχερέστους δι' ἑαυτὴν καὶ τὸ τέκνον τῆς συνεπειάς, ἃς ἡ ἐντελής αὐτῆς ἀπειρία καὶ ἀγνοία συνεπάγεται πάντοτε. Τιμᾶται δὲ ἀντὶ πέντε μόνον δραχμ. κομψότατα καὶ φιλοκαλλέστατα δεδεμένον καὶ ἀντὶ τεσσάρων ἄδետον.

Προσεχῶς ἐκδοθήτεται νέον φύλλον ὑπὸ τὸν τίτλον Ποικίλα Μυθιστορήματα, ἐν ᾧ θὰ καταχωρίζονται μυθιστορήματα καὶ διηγήματα πρωτότυπα καὶ ἐκ μεταφράσεων ἐκ τῆς Γαλλικῆς, Ρωσικῆς καὶ Ἰσπανικῆς. Τὸ φύλλον τοῦτο θὰ ἐκδίδεται κατ' ἐκάστην, θὰ ἦνε δὲ κατὰ τι μεγαλείτερον τῶν μικρῶν ἐφημερίδων καὶ θὰ πωλῆται εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντὶ πέντε λεπτῶν.

σταμάτησε πρὸ θύρας ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ : Δὲ Βλαρὺ, ἱατρὸς.

Ἀνῆλθεν ἴσως τὴν κλίμακα ταχέως καὶ διὰ τοῦτο ἡ καρδιά του πάλλει ; Εἰσῆλθῃ εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ κ. Δὲ Βλαρὺ, ὅστις ἀνέμενον ἤδη μετὰ τὸ μαῦρόν του ἐνδυμα καὶ τὸν λευκὸν τοῦ λαιμοδέτην.

Ὁ ἱατρὸς ἦτον ἄνθρωπος βραχύσωμος, ἰσχνὸς μὲ μεγάλους μαῦρους καὶ στρογγύλους ὀφθαλμούς, φέρων φανάκην, καίτοι νέος, διότι μόλις ἦτο τριακονταετής, μὲ ρίνα εὐσκαρον ἐπὶ προσώπου μακροῦ, κατὰ τὸ ἤμισυ ὑπὸ παραγναθίδων ἐστεμμένου, τὸ κάτω χεῖλος προεξέχον, δδόντας λευκοὺς, εὐφύης, ὀμιλῶν πολὺ ἀργά, ἵνα ἴσως φαίνεται σκεπτόμενος· ἀλλὰ ἐκεῖνο, ὅπερ ἰδιαζόντως διέκρινεν αὐτὸν παντὸς ἄλλου, ἦτον ἡ ἐνδυμασία του. Ἦθελέ τις εἶπει ὅτι αἱ πτέρφες τοῦ ἐπενδύτου τοῦ ἦταν πάντοτε διατεθειμέναι εἰς τρόπον εὐκολύνοντα αὐτῷ τὴν πτήσιν ἢ τοῦλάχιστον τὸ πῆδημα. Ἡ πηδικτὴ αὕτη στάσις προήρχετο ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν μέχρις ἐξευτελισμοῦ καὶ γελοίου φιλοφρόνων καὶ φιλαρέσκων αὐτοῦ πρὸς τὰς Κυρίας ἰδίως ἐξεων. Τῷ ἦτο ἄδύνατον νὰ ἀποταθῇ πρὸς γυναῖκα χωρὶς νὰ διπλώσῃ εἰς δύο τὸ σῶμά του ὡς ὁ ταπεινότερος τῶν θεραπόντων. Ἐκεῖνο ὅπερ θὰ εἶπω περὶ αὐτοῦ εἶναι ἴσως ἀπίστευτον, ἀλλ' εἶναι ἀληθές· ἦτο εὐτε γέστατος πλεσίον τῶν Κυριῶν ὁ ἱατρὸς μας. Κατῶρθου ὑπὲρ

ΝΟΣΤΙΜΑ

Κυρία τις συνήθριζε χρήματα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Παρουσιάζει τὸν δίσκον της πρὸς εκατομμυριοῦχόν τινα, ὅστις τῇ λέγει ἀποτόμως.

«Δὲν ἔχω χρήματα».

«Λάβετε λοιπὸν, Κύριε, ἀπυρτῆ ἢ Κυρία, αὐτὰ εἶναι διὰ τοὺς πτωχοὺς.

Ἄγγλος τις τυμφευθεὶς πρό τιμῶν ἡμερῶν μετὰ νεαρῶς Γαλλίδος ἐταξείδενε μετ' αὐτῆς. Αὕτη ἐκάθητο εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βαγορίου, ἐνῶ ὁ σύζυγος κατεῖχε τὴν μεσαιὰν θέσιν. Πρὶν ἢ εἰς τὸν πρῶτον φθάσῃ σταθμὸν ὁ τυμφερὸς σύζυγος στρέφεται πρὸς τὸ ἕτερον ἡμισυ του. «Ἄω! εἴσθε καλά; Ναὶ φίλε μου. Τὸ κάθισμά σας εἶναι μαλακόν; Μάλιστα φίλε μου. Δὲν αἰσθίσεσθε τρατάγματα; Ὅχι ἀγαπητέ μου. Δὲν ὑποφέρετε ἀπὸ ρεῦμα ἀέρος; Ὅχι ποσῶς. Ἄω! καλά, πολὺ καλά . . . . . Λοιπὸν σηκωθῆτε νὰ καθίσω.

Ὁ Κύριος Βιρῶ εὐρίσκειτο εἰς τὸ μελόδραμιν ἰνα ἀκούσῃ ἄδουσαν τὴν διάσημον αἰοδὸν Πάτη. Ὁ παρακλιθήμενος αὐτῷ ἐμορμύριζε διαρκῶς ἄσμά τι. Ὁ δυστυχῆς Βιρῶ δυσανασχετῶν ἔκαμνε σχήματα καὶ κινήσεις ἐκδηλοῦσας τὸ πείσμα του. «Τί ἐχετε, Κύριε; δὲν φαιρέσθε εὐχαριστημένος; ἐρωτᾷ ὁ παρακλιθήμενος.

Δυσανασχετῶ κατὰ τῆς ἀνοήτου αὐτῆς Πάτη, ἣτις μὲ ἐμποδίζει νὰ σᾶς ἀκούω.

ἐαυτοῦ διὰ τῆς ἐπιμονῆς, ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς ἐπιτηδεῖας προσποιήσεως πάθους σφοδροῦ, πᾶν ὅ,τι ἢ καλλονή, ἢ χάρις, τὰ ἐπίκτητα προσόντα ἄλλων ἀνδρῶν ἠδυνάτουν νὰ ἐπιτύχωσιν. Ὁ κ. Δὲ Βλαρῦ ἦτο Κύριος τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ἔρωτος τῶν γυναικῶν, ἃς ἐπλησίαζεν. Εἶχε κάμει εἰδικὰ καὶ ἐπιμόνους μελέτας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ἡ ἱατρικὴ ιδιότης αὐτοῦ ἤνοιγεν αὐτῷ τὰς διὰ πάντα ἄλλον κλεισμένας θύρας. Χάρις εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανισμοῦ γνώσεις αὐτοῦ, καὶ τὴν τοῦ σωματικοῦ ἐξομολογητοῦ θέσιν αὐτοῦ, ἀνεκάλυπτεν εὐκόλως παρὰ ταῖς πελάτισιν αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον φυσικὴν ἐκείνην τάσιν πρὸς τὴν γνωστὴν τοῖς πᾶσι ἀνάγκην τῆς καρδίας ἢ τῶν αἰσθήσεων, ἣν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ὀνομάζουσιν ἔρωτα. Ἐξεμεταλλεύετο δὲ τὴν διάθεσιν ταύτην μὲ τὰς μελιχεῖους προφυλάξεις μαθητευομένου μοναχοῦ. Κράσεις αἱματώδους καὶ ζωηρᾶς, ἐχέμυθος εἰς τὸ ἔπακρον, προσόντα ἀναπόφευκτα παρὰ τῇ ὑποκρισίᾳ τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες νομίζουσιν ὅτι οὐδὲν ἔχασαν, μὴ στερηθεῖσαι τῆς κοινῆς ὑπολήψεως, καὶ αἵτινες προτιμῶσι ἔραστὴν, ὃν δὲν ἀγαπῶσιν, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ ἀποποιωθῶσιν, ἔραστοῦ ὃν θὰ ἠγάπων, ἄλλ' ὅστις ἠδύνατο νὰ ἐκθέσῃ αὐτάς. Οὐδενὶ βεβαίως ἐπετρέπετο νὰ σκεθῆ καὶ ὅτι γυνὴ νέη, εὐμορφος καὶ διακεκριμένη ἠδύνατο νὰ παραδοθῆ εἰς ἄνδρα ἐξωτερινοῦ σχεδὸν ἡλικίου, ὡς ὁ κ. Δὲ Βλαρῦ. Καὶ ὅμως ἐάν δυνάμεθα νὰ ἐ-

Συμβουλή.

Ἐάν ἢ ἐν τῇ ἐξοχῇ κατὰ τὸ θέρος διαμονὴ σᾶς ἔδωκε ὄψιν ἠλιοκαῆ, θαμβώσαται τὰς λευκὰς σας χεῖρας καὶ τὸ ρόδινον καὶ ἀνθηρὸν σας χρώμα, στήψετε ἑκατὸν δράμια λευκὰ φραγκοστάφυλα τὰ ὅποια περιναῖτε ἀπὸ λεπτὸν ὕφασμα. Νίψατε τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ ἀποσταλαχθέντος ὑγροῦ, καὶ οὐδὲ ἕγχος θέλει μείνει ἐκ τοῦ ἀσχήμου ἐκείνου χρώματος.

Συνταγὴ Μαγειρικῆς.

Βραστὸν κρέας καὶ ζωμός. Τὸ ἀπλούστατον τοῦτο φαγητὸν ἔχει ἐπίσης καὶ τὴν δυσκολίαν του· διὰ νὰ ἔχητε καλὸν ζωμὸν ρίψατε τὸ κρέας ἐντόςμεγάλης χύτρας πλήρους ὕδατος μετ' ἀναλόγου ἁλατος. ἅμα ἐξαφρίσθη αὐτὸ ρίψατε ἡμίσειαν ὀκτὸν πατάτας (ἐάν ἔχητε οἰκογένειαν) ὀλίγα κολοκυνθάκια· ὀλίγα φασόλια, ρίζαν σελίνου καὶ ἐν κρόμμυον ἐν ᾧ ἐμπήγετε 4—5 ἡλους γαρουφάλων· ἅμα ταῦτα βράσωσι τὰ ἐκβάλητε τῆς χύτρας καὶ κατόπιν ἀφίνατε νὰ βράσῃ τὸ κρέας μὲ 2 ἢ 3 ντομάτας ὀλοκλήρους ἐπὶ τρεῖς ὥρας εἰς μικρὸν πῦρ· μετὰ τοῦτο ἀποσταλάζετε τὸν ζωμὸν, ὅστις εἶναι γευστικώτατος καὶ σεβίρετε τὸ βραστὸν μετὰ διάφορα χορταρικά, ἅτινα οὕτω νοστιμίζουν τὸν ζωμὸν, χωρὶς νὰ τοῦ ἀφαιρέσωσι τὸ πάχος ἢ τὴν δυνάμιν του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γνωστοποιεῖται πρὸς τὰς κ. συνδρομητριάς τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» αἵτινες δὲν ἔλαβον τὸν ἀ. ἀριθμὸν τῆς Ἐφημερίδος ταύτης, ὅτι ἀνετυπώθη ἤδη καὶ δύνανται νὰ ζητήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Διδασκάλισσα Ἀγγλὶς ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ἣ νὰ διδάσκη ἐπὶ μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην ἀντὶ τροφῆς καὶ δωματίου.

Ζητεῖται **Τροφός**, νέα καὶ ὑγιής.

Διδασκάλισσα Ἑλληνὶς πεπειραμένη ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ρευνήσωμεν εἰς τὰς συρτοθήκας τοῦ Ἱπποκράτους τούτου, ἠθέλομεν εἶρει πληθὺν ἐπιστολῶν ἐκμυστηρευτικῶν, παρὰ ταῖς ὁποίαις τὰ τοῦ Ἀρταξέρξου δῶρα οὐδεμίαν εἶχον ἀξίαν.

Ἄ! φίλε μου, σᾶς ἐπερίμενα, εἶπεν οὗτος, πρὸς τὸν νεωστὶ ἀφικθέντα.

Μήπως ἤργησα;

Ὅχι, Καὶ εἴσθε καλά;

Ἐξαίρετα.

Λέγων τοῦτο ὁ ἐπισκέπτης ἠτένιζε τὸν ἱατρὸν, ὡς ἄνθρωπος ὅστις εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐπιβεβαιώσωσιν αὐτῷ ὅ,τι ἔλεγεν· ὁ ἱατὴρ ἔρριπτεν εἰς αὐτὸν βλέμμα ταχύ, διαπεραστικόν, ἀκαμπτον, ἐξ ἐκείνων ἅτινα εἰσχωροῦσι μέχρι τῶν σπλάγγνων τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα ζητήσωσι τὴν ἀλήθειαν, ἣτις καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον διαφεύγει.

Ὁ κ. Θεόδωρος ὠχρίασε πρὸ τοῦ ἐταστικοῦ τούτου βλέμματος.

Λοιπὸν, εἶπε, μετὰ πυρετώδους κινήσεως, εἴσθε ἕτοιμος;

Μάλιστα.

Δυνάμεθα τότε νὰ προγευματίσωμεν;

Ἀμέσως.

Ἐφοβούμενη μὴ δὲν ἐλάθετε τὴν ἐπιστολὴν μου ἐγκαίρως.

(ἰκολοθεῖ)